

Mieheksi joksi Jumala minut loi!

Tervehdys suomen miehet ja miehet suomessa!

Ajattelin vähäsen kirjoitella ja kertoa teille ajatuksista ja kokemuksista mitä työssäni koen ja miten koen miehisyyden ja varsinkin avioliittojen tilanteen maassamme. Tässä työssä näen paljon erilaisia koettelemuksia ja tapoja joiden vuoksi ihmiset reagoivat ja toimivat elämässään mitä erilaisimmin ja toisinaan mitä oudoimmin tavoin. Meillä kaikilla miehillä on sokeita pisteitä, jotka estävät meitä näkemästä todellisuuden lähipiirissämme. Varsinkin silloin, jos haluamme uskoa kaiken olevan hyvin ja todistamme itsellemme, ettei ole mitään ongelmia, on syytä terästäytyä ja katsoa missä mennään. Teemme arvaamattoman paljon vahinkoa perheellemme, jos emme katso miten läheisemme todella voivat ja kysele mitä heille kuuluu. Vaikka kaikki näyttäisi ulospäin hyvältä ja läheiset pystyvät eritavoin tulemaan toimeen ja peittämään tuskaansa, on jossain kohtaa aivan varmasti käyttäytymistapoja tai reaktioita jotka kertovat aivan muusta kuin hyvinvoinnista. Lapsen reagoimisista yleensä ehkä parhaiten näkee miten perhe todellisuudessa voi.

Olen viime aikoina liian paljon kohdannut isiä jotka ovat välinpitämättömiä perheensä sisäisistä ongelmista ja toisaalta sokeutuneita ymmärtämään läheistensä tarpeet. Vaimot jäävät huomiota vaille ja siitä syntyy taas ristiriitaa ja vaatimuksia. Paljon tähän on syytä parisuhteen ongelmista, mutta on myös niin paljon kyvyttömyyttä meissä miehissä todella nähdä missä mennään. Omat harrastuksen ja työt ovat etusijalla. Joidenkin kohdalla on oman ajan puute ajanut miehen eristäytymään ja etsimään aikaa itselleen ja ajatuksilleen. Toisinaan omat kohtaamattomat tarpeet saavat miehen käyttäytymään kuin kaikki olisivat häntä vastaan ja siten vihollisia. Tässä kohtaa vaatimukset toisen osapuolen taholta eivät rakenna vaan sulkevat entisestään miehen kyvyn olla läsnä. Miehuus on suomessa jo pitkään ollut hukassa, eikä siihen auta syyllistäminen tai vaatimalla pakottaminen.

Toivon, että luette tämän kirjoituksen loppuun asti, sillä se voi avata teidät ymmärtämään, miksi vaimonne tai lapsenne voivat huonosti, tai miksi lapsillanne on ongelmia elämässään, kavereiden kanssa ei oikein suju ja koulukin menee niin ja näin.

Totuus perheessänne saattaa olla siinä, että te kaikki – jopa sinä – voitte huonosti. Sinä pystyt siirtämään huonon olosi työhön ja kotoa poissaoloon, mutta kotipiiri saattaa olla todella kypsä ja valmis räjähtämään. Kaikkein huonommin tällä hetkellä voivat vaimot, jotka niin monet ovat loppuun palamisen partaalla. Vain Jumalan ihme pitää tällä hetkellä useaa perhettä koossa ja vaimoja elämässä kiinni ja järjissään. Liian monesti näen pariskuntia, jotka tulevat terapiaan hakemaan apua ja kohtaan miehiä jotka ovat täysin sokeita näkemään miten huonosti vaimomme voivat. Naisemme saattavat kulkea viimeisin voimin ja raahautua päivästä toiseen yrittäen pitää perhettä koossa. Mitäs me miehet teemme? Me vain teemme tärkeää työtämme ja vaadimme vapaa-aikaa kun ”työ on niin raskasta”. Miksi emme voi nähdä ja ymmärtää, että viestit joita ympärillämme näemme – sekainen koti, tottelemattomat, kapinoivat, ylikiltit tai näkymättömät ja haluttomat lapset – kertovat ongelmista! Ne eivät ole viestejä siitä, että ollaan vaan laiskoja, tottelemattomia ja haluttomia toimimaan. Tällaiset merkit kertovat, että meillä on perheessämme isoja ongelmia jotka pitää selvittää ennen kuin ongelmat ratkeavat siihen, että perheemme hajoaa.

Voi olla, että viestejä on yritetty kertoa pitkin matkaa, mutta emme ole koskaan tehneet niiden eteen mitään. Olemme kyllä ottaneet viestin vastaan, mutta siihen se sitten onkin jäänyt, koska mielestämme sillä ei ole oleellista merkitystä. Meille on ehkä sanottu joissakin tilaisuuksissa jopa ihan suoraan, että vaimomme vointi on todella

huono? Miksi emme ole mitään tehneet sen eteen? Koska olemme kysyneet vaimoiltamme vaikka siitä, että miten hän voi ja jaksaa. Usein kuulen, miten jotkut ovat vasta vuosien jälkeen kertoa ENSIMMÄISEN kerran vaimolleen, että pitää hänen kanssaan olemisesta?

Lapsillemme huudamme ja olemme kärsimättömiä, jopa maitopurkin kaataminen saattaa olla anteeksiantamaton tapahtuma ja nostaa vihan tunteet pintaan? Millaisen kasvatuksen luulemme näin antavamme lapsillemme? Emmekö osaa ottaa huomioon, että lapsemme kasvavat joka hetki, joka päivä? He yrittävät kaikin keinoin miellyttää vanhempiaan ja tehdä kaiken niin hyvin kuin mahdollista saadakseen olemassa olemiselleen oikeuden. Eivät he tahallaan tee vahinkoja, mutta kun olosuhteet kehossa muuttuu, ei aina hallitse voimia, etäisyyttä jne. He tarvitsevat kannustusta, tukea, rohkaisua, kehumista ja ennen kaikkea rakkautta.... kasvaakseen tasapainoisiksi aikuisiksi. Jatkuva moittiminen, haukkuminen, huutaminen, tyhmäksi tai osaamattomaksi osoittaminen tekee heistä arkoja ja säikkyjä, kuten Raamatussakin sanotaan Kolossalaiskirjeen luvussa 3 jakeessa 21: Kirkkoraamattu 1992 ”Isät, älkää aina moittiko lapsianne, etteivät he masentuisi.” Kirkkoraamattu 1933/38 ”Isät, älkää kiihottako lapsianne, etteivät he kävisi aroiksi. Onko tässä syy tämän päivän nuorten ongelmiin ja ongelmakäyttäytymiseen?

Lapset ja vaimomme saattavat tehdä kaikkensa, että koti olisi järjestyksessä ja rauhallinen kun tulette kotiin, ettei tule konfliktia? Perhe jossa on lapsia, on mahdoton tehtävä pitää koti järjestyksessä ja siistinä joka hetki, jos ei käytä rautaista kasvatuskuria, väkivaltaa, uhkailua, haukkumista tyhmäksi kuin saapas jne. Millaisia lapsia luulette tällaisen kasvatuksen tuloksena tulevan. Menkääpä perjantai- tai lauantai-iltana tutkailemaan tilannetta missä nuorisoa liikkuu, niin näette missä mennään.

En profetoi enkä ennusta, mutta uskallan rehellisesti sanoa, että jos jotain ei perheissä tehdä ja muutosta ala tapahtua, tapahtuu jotain seuraavista; A te eroatte, B Vaimonne palaa loppuun ja joutuu hoitoon, C joku tai useampi lapsistanne sairastuu fyysisesti tai vammautuu henkisesti, D masennus kaataa perheen toivon. Mitä rautaisempi kuri ja rakkaudeton ilmapiiri on mahdollista, että tapahtuu kaikki neljä kohtaa. Jos me miehet/isät emme suostu katsomaan totuutta silmiin joka on edessämme, vaan kietoudumme valheeseen, että kaikki on hyvin, on edessämme suurempia ongelmia ja selvittelyjä kuin osaamme tai edes haluamme kuvitella. Jos emme ymmärrä ja näe vastuutamme puolisoina ja isinä. emme olisi ensimmäisiä miehiä jotka menee tuskan partaalla terapiaan, kun vaimo on joko jo lähtenyt tai lähtöä tekemässä. Siinä kohtaa vaan tahtoo muutoksen tekemiset ja lupaukset olla liian myöhäisiä. Tilanne on jo mennyt vaimon kärsimyskynnyksen yli ja päätös on tehty. Jos haluaa parisuhteen toimivan, on syytä kuunnella mitä vaimolla on sanottavana ja ottaa ne tosissaan.

Se että näemme ja kuulemme vaimojamme ja lastemme tarpeita johtaa tilanteeseen, jossa muutos on mahdollinen, perhe alkaa voimaan paremmin, kaikki jaksavat paremmin ja koti voisi toimia lähes niin kuin sen pitäisi ja olla levon ja rakentumisen linnake, eikä koti jossa seinät ja ikkunat ja ovet vetävät niin että sukat pyörii jaloissa.

Hyvän isän malli ei tule pelkästään siitä, että hän;

A = on raitis, B = ei kiroile, C = on ”uskossa”, D = on seurakunnassa suosittu ja arvostettu, E = pitää ”järjestyksen” ja kurin kotona rautaisella kädellä, F = usko kaiken olevan hyvin, G ei ole väkivaltainen

Hyvän isän/puolison ominaisuuksiin kuuluu:

- olla hellä, huomioiva ja rakastava
- hän näkee kaikkien tarpeet, myös vaimon
- elää välillä hyvinkin epäitsekkäästi unohtaen jopa omat tarpeensa
- tuo perheeseen Kristuksen tuoksun ja läsnäolon joka kutsuu syliin turvaan
- rakastaa lapsia siksi että he ovat lapsia
- hyväksyy ja tukee lapset olemaan lapsia, lasten oikeuksin
- antaa kaikille lapsille samanarvoisen aseman, kukaan ei ole toista arvokkaampi tai parempi
- ottaa huomioon lasten kasvatuksessa myös vaimon mielipiteet ja neuvottelee niistä sekä seisoo yhdessä puolison kanssa samalla linjalla
- ottaa huomioon, että lapset elävät lasten maailmassa ja lapsilla on lasten oikeudet olla keskeneräinen, osaamaton, kapinoiva, kasvava jata pitää neuvoa ja opastaa
- ei koskaan oletta, että kyllä lapset oppivat, kunhan yrittävät
- ottaa huomioon sen, että on itse lapsilleen esimerkki ja malli jota he katsovat jumaloiden ylöspäin
- ottaa huomioon sen, että kaikki mitä sanoo, on lapsille yhtä kuin ainoa totuus joka on olemassa
- ymmärtää, että myös negatiiviset sanat vaikuttavat lapsiin ainoana totuutena
- ymmärtää, että lapset ovat vanhempiansa armoilla
- kuuntelee mitä lapsilla on sanottavana ja ymmärtää että lapsen kokemus on lapsen eikä aikuisen kokemus
- ottaa itseensä, jos lapsia loukataan – eikä ymmärrä niitä jotka kiusaavat tai loukkaavat
- uhraa oman aikansa lasten hyväksi koska se aika jolloin se on mahdollista, on hyvin rajallinen ja lyhyt
- ei aseta omia harrastuksiaan lasten edelle
- ymmärtää (edes yrittää) jos lapsiin sattuu tai voi huonosti tai vaan harmittaa
- ei tuomitse vaan kannustaa oppimaan – opettaa virheistä – tukee epäonnistumista yrittämään uudelleen, opettaen miten
- tekee kaiken rakkaudella ja nöyryydellä siksi, että Jumala on luonut lapset ja heillä on erityinen asema Jumalan valtakunnassa: ” joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat, sen olisi parempi, että myllynkivi olisi pantu hänen kaulaansa hänet olisi heitetty mereen.” Viettelystä on montaa lajia, on henkistä ja fyysistä. Vietellä voi myös harhaan oikeasta ja väärästä.
- ymmärtää, että armeijan tapainen kuri ei luo kotiin rakkaudellista ilmapiiriä
- ymmärtää, että lapsi tarvitsee muodostuakseen terveeksi, tasapainoiseksi, oppivaksi ja osaavaksi nuoreksi; rakkautta, syliä, rakkautta, ymmärtämistä, rakkautta, pitkämielisyyttä, rakkautta, läheisyyttä, rakkautta, kannustusta, rakkautta, opastusta, rakkautta, esimerkkiä, rakkautta, opetusta rakkaudella, kärsivällisyyttä, rakkautta, mukana olemista, rakkautta, innostamista häviön ja epäonnistumisten keskellä, rakkautta, läsnäoloa ei paikalla oloa, rakkautta

Tällaisen isän ilmapiirissä kasvaa nuori ihminen terveeseen ja pystyvään aikuisuuteen joka menestyy ja pärjää huonoinakin aikoina ja vaikeuksien keskellä. Tällaisen ilmapiirin puolisoilla ja isällä on myös tilaa ja aikaa omille harrastuksilleen ja ne myös suodaan hänelle ilomielin.

Nämä ovat faktoja, joiden kanssa joudun päivittäin tekemisiin, koska parisuhteet eivät toimi ja vanhemmat eivät hoida parisuhdettaan. Useimmiten ongelmana ovat juuri isät, jotka eivät ymmärrä parisuhteen hoitamisen tärkeyttä. Autoja, ruohonleikkureita, veneitä, harrastuksia kyllä hoidetaan ja huolletaan, mutta se tärkein asia jää

hoitamatta – PERHE! Työ on tärkeä, mutta mitä työllä tekee, jos perhe sairastaa ja lapset voivat huonosti?

En kyllä halua päästää vaimoja ja äitejä kokonaan vastuusta, koska parisuhde muodostuu kahden ihmisen yhteiselosta. Paljon vaikuttaa parisuhteen toimivuuteen, miten arvostus ja rakkaus toimii suhteen keskellä. Käytetäänkö seksiä ”maksuvälineenä” ja miten toinen toistensa arvostaminen näkyy. Koskaan ei voi toinen sanoa, että kun sinä muutut, on kaikki hyvin! Muutos tulee siitä, että itse muuttuu ja sen mukana toinen tulee perässä. Parisuhteen kuviot pitää selvittää ja käydä läpi, jotta muutos on mahdollinen.

Toivon, että nämä sanani herättävät meissä suomen miehissä (ja naisissa) tarpeen katsoa lähemmin missä meidän perheessä mennään. Voi olla, että olette kokeneet nämä tuomitsevinä sanoina, mutta ne ovat faktaa jonka olen kuullut monen vaimon ja lapsen suusta. Toivotan meille kaikille Jumalan rauhaa, siunausta ja läsnäoloa, jotta voisimme olla niitä miehiä/isiä, jotka Hän on meistä luonut, mutta jokin omassa kodissa on mennyt pieleen ja tulos näkyy omassa perheessä.

Sinä voit muuttua!

Meidän kotinne voi muuttua, annetaan sille mahdollisuus.

Terv. Tor Spiik